

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Žikova 1903/04, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného a o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2014, č. j. 9 A 1/2013 – 49,

t a k t o :

- I. Stěžovateli **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou dne 2. 1. 2013 u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a současně brojí proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo ukončeno jeho studium. Spolu s žalobou žalobce požádal městský soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Městský soud usnesením ze dne 1. 7. 2013 žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 9. 2013, č. j. 1 As 79/2013 – 30, zamítl.

[2] V návaznosti na to městský soud usnesením ze dne 19. 3. 2014, č. j. 9 A 1/2013 – 49, řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Městský soud již znovu nevyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku, ač ještě před vydáním usnesení o zastavení řízení obdržel nové žádosti žalobce o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce. Městský soud tak učinil s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vysvětlující, že v případě mechanického uplatňování žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení soud není povinen před zastavením řízení o žádosti rozhodnout, neobsahuje-li žádost nové, dříve neuplatněné, skutečnosti. Podle městského soudu přesně tento případ nastal u žalobce, neboť v žádostech uváděl totožné okolnosti, které uváděl již v žádosti předchozí, jíž se jak městský soud tak posléze Nejvyšší správní soud již zabývaly.

II. Kasační stížnost

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze. V kasační stížnosti namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud dále stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud vzhledem k předmětu posuzované věci (tj. kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) netrval na zaplacení soudního poplatku ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti z důvodu řetězení řešeného problému (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77). Bylo však nutné se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

[5] Z ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vyplývá, že pro rozhodnutí o ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, jednak nedostatek prostředků, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, jednak též nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka. Z důvodu již výše zmíněného řetězení řešeného problému posouzení majetkových poměrů stěžovatele ve vazbě na osvobození od soudních poplatků zdejší soud neposuzoval splnění podmínek pro osvobození od soudního poplatku.

[6] Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení prokázána. Kasační stížnost má v rámci daných možností požadované náležitosti a stěžovatel v ní srozumitelně vysvětlil, proč považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné a z jakých důvodů tak dovozuje. Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání,

aby o stěžovatelem formulované kasační stížnosti věcně rozhodl. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí a po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že postup městského soudu ve stěžovatelově případě, kdy stěžovatele již nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, byl logický a v souladu se zákonnou úpravou. Jelikož samotná žádost o osvobození od soudního poplatku je navazujícím krokem na výzvu k zaplacení soudního poplatku, vyzývat stěžovatele k zaplacení soudního poplatku v okamžiku, kdy stěžovatel již předem soud požádal o osvobození od soudního poplatku, by bylo bezúčelné, neboť stěžovatelova reakce na výzvu by nepochybně byla právě žádost o osvobození od soudního poplatku.

[9] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že městský soud správně aplikoval výjimku z povinnosti soudu rozhodnout o žádosti o osvobození od soudních poplatků před rozhodnutím o zastavení řízení. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu *o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení*. (srov. rozsudek dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65).

[10] V případě stěžovatele k takovéto změně poměrů nedošlo. Sám stěžovatel v opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků uvádí, že důvod žádosti, tedy nedostatek finančních prostředků na hrazení soudních poplatků, dosud *trvá*. Ve své žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti, kterými by se jak městský soud, tak Nejvyšší správní soud, již nezabývaly, a které by založily povinnost soudu o této žádosti před zastavením řízení rozhodnout.

[11] Druhou a poslední kasační námitkou, která směřuje proti napadenému usnesení o zastavení řízení, je pak tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nedůvodnou kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2014

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu